

Til lovforslag nr. L 69. Skriftlig fremsættelse (27. oktober 1999)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om afgift af polyvinylchlorid og phthalater. (PVC og visse blødgøringsmidler). (Lovforslag nr. L 69).

Med dette forslag lægges der afgift på visse varer indeholdende PVC og phthalater (blødgørere) og herved øges incitamentet til anvendelse af andre materialer og herved reducere mængden af PVC, som forbrændes eller deponeres, samt emissionen af phthalater.

Miljø- og Energiministeriet udsendte i juni 1999 »Strategi for PVC-området« og »Handlingsplan for at reducere og afvikle anvendelsen af phthalater i blød plast« Afgiften er udarbejdet i samarbejde mellem Miljø- og Energiministeriet og Skatteministeriet, og indgår som en del af miljøindsatsen på de nævnte områder.

Bortskaffelse af PVC giver problemer, da PVC indeholder chlor, som ved forbrænding medvirker til en væsentlig forøgelse af restprodukter. Nogle af phthalaterne mistænkes for at have en række uønskede effekter på vandmiljøet samt er fundet kræftfremkaldende på dyr. Desuden kan det ikke afvises, at nogle af phthalaterne kan påvirke forplantningevnen.

Ideelt burde phthalater i alle produkter omfattes af en afgift, således at hele forbruget af phthalater var afgiftbelagt. Ideelt burde PVC i alle produkter, som er vanskelige at udsortere med henblik på genbrug, omfattes af en afgift, således at dette forbrug af rå PVC var afgiftbelagt.

Dette er af administrative årsager ikke muligt, da PVC og phthalater indgår i mange produkter og ofte i en ganske lille mængde. Ofte er mæng-

den eller koncentrationen af PVC og phthalater ikke kendt af importøren. Omkostningerne ved en opgørelse kan være betragtelig sammenlignet med varens værdi og størrelsen af en afgift.

Afgiftsgrundlaget er begrænset til varer, hvor det vurderes, at PVC- og phthalatmængden kan opgøres som standardsats efter varens gennemsnitlige PVC- og phthalatindhold, og hvor afgiften vil få den ønskede effekt.

Rør, døre og vinduer, hvor PVC indgår i kendte mængder, er således ikke omfattet af afgiften, da det vurderes, at branchen har etableret en tilfredsstillende indsamlingordning og, at rør, døre og vinduer har en lang levetid. Disse produkter forefindes således ikke i affaldsstrømmene i dag. En afgift på disse produkter vil ikke reducere mængden af PVC til forbrænding eller deponering væsentlig.

Skatteministeriet indledte først på sommeren 1999 en høringsrunde med et notat, som beskriver udformningen af en afgift på visse varer indeholdende PVC og phthalater. Afgiftens endelige udformning er påvirket af høringssvarerne.

Efter Skatteministeriets vurdering er der ikke EU-retslige problemer forbundet med lovforslaget.

Det foreslås, at loven træder i kraft d. 1. juli 2000. Det kan med en vis usikkerhed skønnes, at afgiften vil medføre et provenu på ca. 120 mio kr. årligt ved uændret forbrug. Afgiften forventes således at give et provenu på ca. 60 mio kr i år 2000. På sigt vil afgiften reducere anvendelsen af PVC og phthalater, og provenuet forventes på sigt at blive ca. 95 mio kr årligt.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne i lovforslaget, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.